Kadife Balon

Yavuz DEMİRKIRAN

Kadife Balon

Yavuz DEMİRKIRAN

Sessiz bir bahçede, uykulu güllerin yanı başında, Pip adında küçük bir oyuncak tavşan yaşardı. Pip'in krem rengi peluş tüyleri, beyaz puantiyeli mavi bir atkısı ve yürürken tıkırdayan küçük bir pirinç pusulası vardı. Bir sabah harika bir şey buldu: akşam rengi kadar mor, yumuşak kadifeyle kaplı kocaman bir balon. Çimenlerin hemen üzerinde süzülüyor, iplerini dost canlısı bir dev gibi çekiştiriyordu.

Pip arkadaşlarını çağırmaya koştu. Önce küçük bir yastık kadar sağlam, kırmızı örgü yeleği ve bez çantasıyla Ayı Bobo geldi. Sonra sarı çiçekli elbisesiyle minicik, kıvırcık kuyruğu pembe bir kurdeleyle bağlı Fare Lulu geldi. En son, yuvarlak gözlüklerinin ardından göz kırpan, mor şalına sıkıca sarınmış Baykuş Dede geldi. “Kadife bir balon!” dedi Baykuş Dede. “Bir macera istiyor.”

Dört arkadaş sepete tırmandı. Bobo tombul patileriyle ana ipi tuttu, Pip pirinç pusulasını kontrol etti. Lulu kurdelesini salladı, Baykuş Dede kabarık kanatlarını açtı. “Rüzgâr doğudan,” dedi. “Hadi uçalım!” Kadife balon usulca yükseldi ve bahçe altlarında yeşil bir yamalı yorgan gibi küçüldü. Bir iç çekişi kadar yumuşak, yukarı ve yukarı süzüldüler.

“Bakın!” diye ciyakladı Lulu, ince patisiyle işaret ederek. Uzakta, dökülmüş boya gibi parlak, çiçeklerle dolu bir bahçe uzanıyordu. “İşte hayalimizdeki bahçe,” dedi Pip, yuvarlak kahverengi gözleri parlayarak. Bobo çantasından bal çörekleri paylaştı. Baykuş Dede gökyüzünü izleyip mırıldandı. Kadife balon süzülmeye devam etti ve oyuncak hayvanlar kendilerini aynı anda küçük, cesur ve mutlu hissettiler.

Sonra rüzgâr değişti. Balonu yumuşak ama güçlü bir esintiyle yana itti. Pip'in kıvrık kulağı dalgalandı. “Sürükleniyoruz!” diye bağırdı. Bobo ipi daha sıkı tuttu, düğme gözleri kocaman açıldı. Lulu'nun bıyıkları titredi. Baykuş Dede cep saatini kontrol edip kaşlarını çattı. “Rüzgâr dönüyor,” dedi. “Şimdi birlikte çalışmalıyız, yoksa bahçe elimizden kayıp gidecek.”

“Herkes bir ip tutsun!” dedi Pip, sesini sakin tutarak. Bobo güçlü patileriyle ana halatı kavradı. Lulu ince bir ipi iki eliyle yakaladı. Baykuş Dede kuyruk ipini çekti ve Pip tıkırdayan pusulasıyla yön verdi. Kadife balon sallandı, sonra dengelendi. “Sola çekin!” diye seslendi Pip. “Şimdi sağa!” Küçük yolcular hep birlikte çektiler ve sepet istedikleri yöne doğru hareket etmeye başladı.

Rüzgâr daha sert esti, şakacı bir dev gibi üfleyip püfledi. Lulu endişelendi, bu yüzden küçük bir şarkı söylemeye başladı: “İp elimizde, gökyüzünde süzülürüz, arkadaşlar birlikte, uçabiliriz!” Bobo ona eşlik ederek mırıldandı, Baykuş Dede saatinin ritmine vurdu. Pip gülümsedi. Balon hâlâ sürükleniyordu ama kimse korkmuyordu. Şarkılar ve takım çalışması gökyüzünü dostça hissettiriyordu.

Bir süre rüzgâr onlarla oyun oynadı. Kadife balonu yavaş, yumuşak bir daire içinde döndürdü. “Bahçe arkamızda kaldı!” dedi Lulu, iplerin arasından bakarak. Pip pusulasını kontrol edip başını salladı. “Sabırlı olmalıyız,” dedi. Baykuş Dede bilgece başını salladı. “Hava bir bulmaca,” dedi. “Onu birlikte, parça parça çözeriz.”

Bobo, Lulu'nun patilerinin üşüdüğünü fark etti ve onu yeleğinin bir köşesine sardı. “Benim ipimi de tut,” dedi nazikçe. Lulu gülümsedi ve küçük bir bisküvi paylaştı. Pip bulutları izleyip dönüşleri seslendi, Baykuş Dede ise rüzgârın fısıltılarını okudu. “Biraz sola,” dedi. “Şimdi düz.” Oyuncak hayvanlar tek bir takım gibi hareket etti ve balon yavaşça yolunu buldu.

Aniden Lulu ciyakladı: “Görüyorum! Çiçekleri görüyorum!” Çok aşağıda, hayal bahçesi renkli bir battaniye gibi yayılmıştı. Laleler ve papatyalar, güller ve düğün çiçekleri, hepsi esintide başlarını sallıyordu. “Buldular!” diye bağırdı Pip. Bobo sevinçle bağırdı ve Baykuş Dede mutlu bir iç çekişle kanatlarını katladı. Kadife balon bahçeye doğru yumuşak ve istikrarlı bir şekilde süzüldü.

Ama rüzgârın bir oyunu daha vardı. Güçlü bir esinti balonu yukarı ve çiçeklerden uzağa itti. “Tutunun!” dedi Pip. “Herkes ipleri birlikte çeksin!” Bobo ana halatı çekti, Lulu ipini çekiştirdi ve Baykuş Dede tüm kabarık ağırlığıyla geriye yaslandı. Pip pusulasıyla yön verdi. Balon alçaldı, sallandı ve sonunda bahçeye doğru süzüldü.

“Şimdi yavaşça,” dedi Baykuş Dede. “Yavaş ve sakin, bir göletin üzerine konan yaprak gibi.” Bobo ana halatı azar azar kaydırdı. Lulu yönleri seslendi: “Biraz sola! Şimdi aşağı!” Pip'in kalbi güm güm attı ama patileri sabitti. Kadife balon yumuşak çimenlere hafif bir sıçrayışla dokundu. Kimse düşmedi. Kimse yaralanmadı. Herkes rahatlamayla güldü.

Çiçeklerin arasına indiler ve tatlı koku havayı doldurdu. “Başardık!” dedi Lulu, sarı elbisesiyle dans ederek. Bobo son çörekleri paylaştı ve Baykuş Dede cep saatini kontrol etti. “Tam zamanında,” dedi gülümseyerek. Pip arkadaşlarına ve pusulasına baktı. Yolculuk zorluydu ama takım çalışmaları onları güvenle bahçeye getirmişti.

O akşam büyük bir ayçiçeğinin altında birlikte oturdular. “Rüzgâr defalarca değişti,” dedi Pip. “Ama biz de onunla birlikte değiştik.” Bobo başını salladı, kırmızı yeleği solan ışıkta sıcacıktı. Lulu usulca şarkı söyledi ve Baykuş Dede şalını hepsinin etrafına sardı. Kadife balon yukarıda hafifçe sallandı, sanki onların mutlu seslerini dinliyordu.

“İşbirliği her yolculuğu daha güvenli kılar,” dedi Baykuş Dede bilgece. “Ve daha eğlenceli de,” diye ekledi Lulu. Pip gülümsedi ve pusulasını tık diye kapattı. Oyuncak hayvanlar birbirlerine sokuldular, yorgun ve gururlu ve çiçeklerle dolu. Yıldızlar teker teker ortaya çıktı, bahçenin üzerinde küçük dost fenerler gibi parıldadılar ve kadife balon karanlıkta usulca parladı.

Ve eğer bir gün çiçeklerin üzerinde süzülen yumuşak mor bir balon görürseniz, ona el sallayın. Bu, Pip, Bobo, Lulu ve Baykuş Dede olabilir, yeni bir maceraya çıkmışlardır. Her zaman ipleri birlikte çekecekler, birbirlerine nazikçe yardım edecekler ve rüzgâr onları nereye götürürse götürsün güvenle inecekler. Çünkü en güzel yolculuklar paylaşılır ve takım çalışması gökyüzünü yuva gibi hissettirir.